

כְּשֹׁכְבִים אֹתָם שְׁשֵׁה לְהִיּוֹת
כְּאֶחָד, אִזּוּ הוּא גוּף אֶחָד לְהַכְנִיס
בוּ סוּד הַתּוֹרָה בְּשֵׁשׁ צְדָדִים
וְאֶרֶן.

וְהַלְוֹחוֹת הֵם חֲמֵשׁה, וּמְכַנְּסִים
בוּ חֲמֵשׁה סְפָרִים, וְאוֹתָם חֲמֵשׁה
הֵם שְׁשֵׁה בְּדִרְגָה אַחַת שְׁנִכְנֶסֶת
בָּהּ בְּנִסְתָּר, שְׁנִקְרָאת סוּד הַכֹּל,
וְנִהוּ סוּד הַבְּרִית. כְּשֵׁזָה נִכְנָס
לְתוֹךְ אוֹתָם חֲמֵשׁה לוחות, אִזּוּ
עוֹמֵד הָאֶרֶן וְהַתּוֹרָה בְּסוּד שֶׁל
תְּשֵׁעַ דְּרָגוֹת, שֶׁהֵן שְׁנֵי שְׁמוֹת,
יְהוָה אֱלֹהֵי"ם. וְאַחַר כֵּן עוֹמֵד
לוֹחַ אֶחָד, סוּד עֲלִיּוֹן שְׁמִכְסָה עַל
הַכֹּל, וְהוּא אוֹתוֹ הַסוּד שֶׁל אוֹתוֹ,
רְקִיעַ שְׁמִסּוֹכֵב וּמְכַסָּה עַל הַכֹּל,
וְכֻלָּם עוֹמְדִים בְּסִתְרָה.

כָּאֵן יֵשׁ לְהַסְתַּכֵּל וְלִדְעַת אֵת
סוּדוֹת הָאֶרֶן. יֵשׁ אֶרֶן וְיֵשׁ אֶרֶן,
זֶה כְּנֶגֶד זֶה. פֶּתַח וְאִמֵּר, (שמואל ב-
כב) הַכֹּל נִתַּן אֶרֶן הַמֶּלֶךְ לְמֶלֶךְ
וְגו' וְכִי אֶרֶן הִיּוֹת מֶלֶךְ? וְאִם
עַל גַּב שְׁבָאֲרוֹהָ הַחֲבָרִים, אֲלֵא
דוֹד, שְׁכַתוֹב בוּ (שם ה) כָּל מִכָּה
יְבִסִי וְיִגַע בְּצַנּוֹר וְגו', וְהוּא נִטַּל
וְתַפְס אֶת יְרוּשָׁלַיִם וּמִשְׁלוֹ הִיּוֹת,
וְלָמָּה קָנָה בְּכֶסֶף? וְאִם תֹּאמַר,
שְׂאֵף עַל גַּב שְׁיִרוּשָׁלַיִם הִיּוֹת שֶׁל
דוֹד - אוֹתוֹ מְקוֹם הִיּוֹת נִחְלָתוֹ שֶׁל
אֶרֶן הַזֶּה, כְּמוֹ שֶׁהִיּוֹת בְּנִבּוֹת
הַיִּזְרַעֲאֵלִי (מלכים א-כא), שְׂאֵף עַל
גַּב שְׁשֵׁלֵט אַחְאָב וְהִיּוֹת מֶלֶךְ,
הַצֵּטְרֵךְ לְבַקֵּשׁ אוֹתוֹ כְּרָם מְנִבּוֹת,
אִם כֵּן דוֹד?

אֲלֵא וְדַאי אֶרֶן הִיּוֹת מֶלֶךְ,
וְאוֹתוֹ מְקוֹם הִיּוֹת בְּרִשּׁוֹתוֹ וְהִיּוֹת
שׁוֹלֵט עֲלָיו, וּכְשֶׁהִיּוֹת זְמַן לְצִאת
מִתַּחַת יְדוֹ, לֹא יֵצֵא אֲלֵא בְּהַרְבֵּה
דָּם וְהָרַג בְּיִשְׂרָאֵל, וְאִמֵּר כֵּן עֹמֵד
הַמֶּלֶךְ הַמְּשַׁחֵית עַל אוֹתוֹ מְקוֹם,
וְשֵׁם, כְּשֶׁהִיּוֹת הוֹרַג וְעוֹמֵד בְּאוֹתוֹ
מְקוֹם, לֹא הִיּוֹת יְכוּל, וְתִשֵּׁשׁ כַּחוֹ.
וְאוֹתוֹ מְקוֹם, הַמְּקוֹם שְׁנַעֲקֵד בוּ
יִצְחָק הִיּוֹת, שְׁשֵׁם בְּנֵה אֲבָרָהִם

כְּדִין אִיּוֹת גּוּפָא חַד לְאַעְלָא בֵּיה רְזָא
דְּאוּרִייתָא, בְּשִׁית סְטָרִין וְאֶרֶן.

לוחין אינון חמש, ועאלין ביה חמש ספרים,
ואינון חמש אינון שית, בחד דרגא
דאעיל בה בגניזו, דאקרי רזא דכלא, והאי
איהו רזא דברית. כד עאל דא, גו אינון חמש
לוחין, כדין קיימא ארונא ואורייתא, ברזא
דתשע דרגין, דאינון תרין שמהן, יהו"ה
אלהי"ם. ולבתר קיימא לוחא קדא, רזא
עלאה דחפיא על כלא וההוא הוי רזא דההוא
רקיעא דסתרא וחפי על כלא וכלהו קיימי
בגניזו.

הכא אית לן לאסתפלא, ולמנדע רזין
דארונא, אית ארון ואית ארון, דא
לקבל דא. פתח ואמר, (שמואל ב כד) הכל נתן
ארונה המלך למלך וגו'. וכי ארונה מלך הוה
ואף על גב דחבריא אוקמוה, אלא דוד,
דכתיב ביה (שמואל ב ה) כל מפה יבוסי ויגע בצנור
וגו' ואיהו נטל ותפיס לירושלם, ומדידיה
הוה, אמאי קנה בכסף. ואי תימא אף על גב
דהוות ירושלם דידיה דדוד, ההוא אתר
אחסנתיה דארונה הוה, כמה דהוה בנבות
היזרעאלי, דאף על גב דשליט אחאב, והוה
מלכא, אצטרין למתבע לנבות ההוא כרם,
אוף הכי דוד.

אלא ודאי ארונה מלכא הוה, וההוא אתר
ברשותיה הוה, והוה שליט עלוי, וכד
מטא זמנא לנפקא מתחות ידיה, לא נפיק
אלא בסגיאות דמא וקטולא בישראל. לבתר
קאים ההוא מלאכא מחבלא על ההוא אתר,
ותמן כד הוה קטיל, וקאים בההוא אתר, לא
הוה יכיל, ותשש חיליה.

וההוא אתר, אתר דאתעקד ביה יצחק הוה,

דַּתְמֵן בְּנֵה אֲבֵרָהֶם מִדְּבַחָא, וְעַקֵּד לִיה לִיצְחָק בְּרִיה. פִּיּוֹן דְּחָמָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא הוּא אֲתֵר, אֲתֵמְלִי רַחֲמִין, הָדָא הוּא דְכְתִיב, (דברי הימים א כא) רָאֵה יְיָ וַיִּנָּחֵם וְגו'. מֵהוּ רָאֵה יְיָ. חָמָא עֲקִידַת יִצְחָק בְּהוּא אֲתֵר, וְתָב וְרִיחֶם עֲלֵיהוּ מִיָּד.

וַיֹּאמֶר לְמַלְאָךְ הַמְשַׁחִית רַב עֲתָה וְגו'. מֵהוּ רַב. הָא אוּקְמוּהָ, טוּל הָרַב. אֲלָא הַכִּי הוּא, כְּתִיב הֶכָּא רַב, וְכְתִיב הָתָם, (דברים א) רַב לְכֶם שִׁבְתָּ בְּהַר הַזֶּה. אוּף הַכִּי נָמִי רַב, רַב לָךְ לְמַהוּי הָאִי אֲתֵר תַּחֲוֹת יָדְךָ, שְׁנִין סְגִיאִין הָוֵה תַּחֲוֹת יָדְךָ, מִכָּאן וְלַהֲלָאָה רַב, אֲהַדְר אֲתֵרָא לְמֵאֲרִיה. וְעַם כָּל דָּא (בְּדָמָא) בְּמוֹתָא וּמְמוֹנָא נָפַק מִתַּחֲוֹת יָדֶיהָ.

אֲמַאי אֲקָרִי אַרְוֹנָה. אֲלָא כְתִיב אַרְוֹנָה וְכְתִיב אַרְנָן. בְּעוּד דִּיהוּא אֲתֵר הָוֵה תַּחֲוֹת יָדֶיהָ, אֲקָרִי אַרְוֹנָה אַרְוֹן דְּסִטְרָא אַחְרָא. וְעַל דְּאֲתוּסְפוּ בֵּיה אֲתוּוֹן יְתִיר, הַכִּי אֲצִטְרִיף לְאֲתוּסְפָא לְהוּא רַע עֵין, רְזָא דְסִטְרָא אַחְרָא, וְהוּא תוּסְפַת אִיהוּ גְרִיעוּתָא לְגַבִּיהָ.

בְּסִטְר קְדָשָׁה גִרְעִין לִיה אֲתוּוֹן, וְאֲתוּסְפָא קְדוּשָׁתִיהָ. וְדָא רְזָא דְכְתִיב, (מלכים א ז) עַל שְׁנֵי עֶשֶׂר בְּקָר. גִּרְע מ"ם (דף רי"ד ע"ב) דְּלָא כְתִיב שְׁנַיִם, אֲלָא שְׁנֵי. וְלִסְטְרָא אַחְרָא יְהִבִּין לִיה תוּסְפַת אֲתוּוֹן, דְּכְתִיב וַיַּעַשׂ יְרִיעוֹת עֲזִים לְאֵהֶל עַל הַמִּשְׁכָּן עֲשֵׂתִי עֲשֵׂרָה יְרִיעוֹת, תוּסְפַת אֲתוּוֹן וְאִיהוּ גְרִיעוּתָא. וּבְסִטְרָא דְקְדוּשָׁה, שְׁנֵי עֶשֶׂר וְלֹא יְתִיר. וְהֶכָּא עֲשֵׂתִי עֲשֵׂרָה. וְכָלֵא אִיהוּ גְרִיעוּ לְגַבִּיהָ, וְהַכִּי אֲצִטְרִיף לְהוּא רַע עֵין, לְאֲשַׁלְמָא עֵינֵיהָ וְאִיהוּ בְּגִרְעוּ. (בְּגוּנָא דָא אַרְוֹנָה, תוּסְפַת אֲתוּוֹן וְלֹא כְתִיב אַרְוֹן). תָּא חֲזִי, סִטְרָא דְקְדוּשָׁה אֲקָרִי אַרְוֹן הַבְּרִית. וְהוּא אַרְוֹן הַבְּרִית, אֲתַחֲזִי לְגוּפָא

מִזְבַּח וְעַקֵּד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ. פִּיּוֹן שְׂרָאָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹתוֹ מְקוֹם, הַתְּמַלָּא רַחֲמִים. זְהוּ שְׁכָתוּב רָאֵה ה' וַיִּנָּחֵם וְגו'. מֵה זֶה רָאֵה ה' ? רָאֵה עֲקִידַת יִצְחָק בְּאוֹתוֹ מְקוֹם, וְשָׁב וְרַחֵם עֲלֵיהֶם מִיָּד.

וַיֹּאמֶר לְמַלְאָךְ הַמְשַׁחִית רַב עֲתָה וְגו'. מֵה זֶה רַב ? הַרִי פְרָשִׁיךָ, קַח אֶת הָרַב. אֲלָא כָף הוּא, כְּתוּב כָּאן רַב, וְכְתוּב שֵׁם רַב לְכֶם שִׁבְתָּ בְּהַר הַזֶּה. אִף כָף גַּם רַב - רַב לָךְ שִׁיְהִיָּה מְקוֹם זֶה תַּחַת יָדְךָ. שְׁנַיִם רַבּוֹת הִיָּה תַּחַת יָדְךָ, מִכָּאן וְהַלָּאָה רַב, הַחֲזוּר אֶת הַמְּקוֹם לְכַעֲלִיו. וְעַם כָּל זֶה, (בְּדָם) בְּמוֹת וּבְמוֹנֵן יִצָּא מִתַּחַת יָדוֹ.

וְלִמָּה נִקְרָא אַרְוֹנָה ? אֲלָא כְּתוּב אַרְוֹנָה, וְכְתוּב אַרְנָן. בְּעוּד שְׂאוֹתוֹ מְקוֹם הִיָּה תַּחַת יָדוֹ, נִקְרָא אַרְוֹנָה, אַרְוֹן שֶׁל הַצֵּד הָאֲחֵר. וְעַל שְׁנוּסְפוּ בּוֹ אוֹתִיּוֹת יְתִירוֹת, כָּף צְרִיף לְהוֹסִיף לְאוֹתוֹ רַע עֵין, סוּד שֶׁל הַצֵּד הָאֲחֵר, וְאוֹתָהּ תוּסְפַת הִיא חֶסְרוֹן לוֹ.

בְּצֵד הַקְּדָשָׁה גוֹרְעִים לוֹ אוֹתִיּוֹת, וְנוּסְפַת קְדָשָׁתוֹ. וְזֶהוּ סוּד הַכְּתוּב, (מלכים-א ז) עַל שְׁנֵי עֶשֶׂר בְּקָר. גִּרְע מ"ם, שֶׁלֹּא כְּתוּב שְׁנַיִם, אֲלָא שְׁנֵי. וְלַצֵּד הָאֲחֵר נוֹתְנִים תוּסְפַת אוֹתִיּוֹת, שְׁכָתוּב וַיַּעַשׂ יְרִיעוֹת עֲזִים לְאֵהֶל עַל הַמִּשְׁכָּן עֲשֵׂתִי עֲשֵׂרָה יְרִיעוֹת. תוּסְפַת אוֹתִיּוֹת, וְהוּא חֶסְרוֹן. וּבְצֵד הַקְּדָשָׁה שְׁנֵי עֶשֶׂר וְלֹא יוֹתֵר. וְכָאן עֲשֵׂתִי עֲשֵׂרָה, וְהַכֵּל הוּא חֶסְרוֹן אֵלָיו. וְכָף צְרִיף לְאוֹתוֹ רַע עֵין לְהַשְׁלִים אֶת הָעֵין שְׁלוֹ, וְהוּא בְּחֶסְרוֹן. (בְּגוּמָא זוֹ אַרְוֹנָה, תוּסְפַת אוֹתִיּוֹת, וְלֹא כְּתוּב אַרְוֹן).

בֵּא וְרָאָה, צֵד הַקְּדָשָׁה נִקְרָא אַרְוֹן הַבְּרִית, וְאוֹתוֹ אַרְוֹן הַבְּרִית רְאוּי לְגוּף לְהַכְנִיס בּוֹ דְיוֹקָן אָדָם. וְעַל סוּד זֶה, אוֹתָם חֲסִידִים קְדוּשִׁים,

לְמִיעַל בֵּיה דְיוֹקְנָא דְאָדָם. וְעַל רְזָא דָא, אִינוּן חֲסִידֵי קַדִּישִׁין, כַּד הוּוּ מְפֹטְרֵי מֵהַאי עֲלָמָא, הוּוּ אַעֲלִין לִוּן בְּאָרוּן. דְּהָא סְטָרָא אַתְרָא לָא מִתְתַקֵּן בְּגוּפָא, וְלָאוּ אִיהִי בְּכַלְלָא דְגוּפָא דְאָדָם. וּבְגִין דָּא לָא אַתְבְּרוּן גּוּפֵיִיא לְהֵהוּא סְטָרָא אַתְרָא, בְּגִין דְלָאוּ אִינוּן בְּכַלְלָא דְגוּפָא דְאָדָם.

בְּיוֹסֵף מַה כְּתִיב, (בראשית נ) וַיִּישָׁם בְּאָרוּן תְּרִין יוֹדִין אֲמָאֵי. אֲלֵא דְאַתְחַבֵּר בְּרִית בְּבָרִית. רְזָא דְלִתְמָא בְּרְזָא דְלַעֲיֵלָא. וְעַאל בְּאָרוּנָא. מְאִי טַעְמָא. (ס"א פ"א מ"ו) סְטָרָא דְקַדְשָׁה אַקְרִי אָרוּן הַבְּרִית וְהָהוּא אָרוּן הַבְּרִית אַתְמַקְוֵן לְאֲעֵלָא בֵּיה רְזָא דְאִוְרֵיתָא דְאִיהִי רְזָא דְדִיוֹקְנָא דְגוּפָא קַדִּישָׁא. כְּגוּנָא דָא לִתְמָא אַתְמַקְוֵן אָרוּנָא לְאֲעֵלָא בֵּיה דְיוֹקְנָא דְגוּפָא רְזָא דְאָדָם וּמָאן אִיהוּ דְקָאִים בְּרְזָא דְאָדָם מָאן דְנָטִיר אֶת גַּיְמָא קַדִּישָׁא וְעַל רְזָא דָא אִינוּן חֲסִידֵי קַדִּישִׁין כַּד הוּוּ מְפֹטְרֵי מֵהַאי עֲלָמָא הוּוּ עַלְמִין לִוּן בְּאָרוּנָא כְּגִין דְלָא אַתְמַוּ לְמִיעַל בְּאָרוּנָא אֲלֵא מָאן דְנָטִיר לְהַאי בְּרִית אֶת גַּיְמָא קַדִּישָׁא. בְּיוֹסֵף מַה כְּתִיב וַיִּישָׁם בְּאָרוּן) **בְּגִין דְנָטִיר בְּרִית קַדִּישָׁא, וְאַתְקֵיִים בֵּיה. לְהַכִּי אַתְחַזִּי לְאֲעֵלָא בְּאָרוּנָא, וְכֹלָא כְדָקָא חַזִּי.**

בְּכַה רַבִּי אַבָּא וְאָמַר, וְוִי לְבַנֵּי עֲלָמָא, דְלָא יִדְעֵי לְהֵהוּא פְסוּפָא. וְוִי לְהֵהוּא עוֹנָשָׁא, דְכָל מָאן דְבַעֲי עַאל בְּאָרוּנָא. בְּגִין דְלָא אַצְטְרִיף לְמִיעַל בְּאָרוּנָא, בַּר צַדִּיק, דִּידַע בְּנַפְשֵׁיה, וְאַשְׁתַּמּוּדַע בְּגַרְמִיָּה, דְלָא חָטָא בְּהֵוּא בְּרִית, אֶת קַיְמָא קַדִּישָׁא, מַעוּלְמוּי, וְקָא נָטִיר לֵיה פְדָקָא יָאוּת. וְאִי לָאו, לָא אַצְטְרִיף לֵיה לְמִיעַל בְּאָרוּנָא, וְלִמְפָגַם אָרוּנָא. רְזָא אַצְטְרִיף לְאַתְחַבְּרָא בְּאֶת קַיְמָא קַדִּישָׁא דְאִיהוּ רְזָא דְאַתְחַזִּי לֵיה, וְלָא לְאַתְרָא. דְהָא אָרוּן לָא אַתְחַבְּרָא אֲלֵא בְּצַדִּיק, דְנָטִיר אֶת קַיְמָא קַדִּישָׁא. וּמָאן דְפָגַם בְּרִית וְעַאל בְּאָרוּנָא, וְוִי לֵיה, דְפָגַם לֵיה בְּחַיִּיוִי. וְוִי לֵיה דְפָגַם לֵיה בְּמִיתָתִיה. וְוִי לֵיה מֵהֵוּא עוֹנָשָׁא.

כְּשֶׁהִיוּ נִפְטְרִים מֵהָעוֹלָם הַזֶּה, הִיוּ מְכַנְיָסִים אוֹתָם בְּאָרוּן, שֶׁהָרִי הֵצֵד הָאֲחֵר אֵינוֹ מִתְקַן בְּגוּף וְאֵינוֹ בְּכַלְל שֶׁל גּוּף הָאָדָם. וְלִכֵּן לֹא נִבְרָאוּ גּוּפִים לְאוֹתוֹ צַד הָאֲחֵר, מִשּׁוּם שְׂאִינָם בְּכַלְל שֶׁל גּוּף אָדָם. מַה כְּתוּב בְּיוֹסֵף? וַיִּישָׁם בְּאָרוּן. לְמַה שְׂתֵּי יוֹדִיִּים? אֲלֵא שֶׁהִתְחַבְּרָה בְּרִית בְּבָרִית, סוּד שְׁלֵמֻטָה בְּסוּד שְׁלֵמַעֲלָה, וְנִכְנַס בְּאָרוּן. (בא וראה, צד הקדשה נקרא ארון הברית, ואותו ארון הברית נתקן להכניס בו סוד התורה, שהיא סוד של הצורה של הגוף הקדוש. כמו כן למטה נתקן ארון להכניס בתוכו צורת הגוף, סוד האדם. ומי הוא שגמץא בסוד אדם? מי ששומר אות ברית הקדושה, ועל סוד זה אותם חסידים קדושים, כאשר היו נפטרים מעולם הזה, היו מכניסים אותם בארון, משום שלא ראוי להכניס בארון אלא מי ששומר לברית זו, אות קיום הקדוש. ביוסף מה כתוב? וַיִּישָׁם בְּאָרוּן) מַה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁשָּׁמַר הַבְּרִית הַקְּדוּשָׁה וְהִתְקַיֵּם בּוֹ. לִכֵּן רָאוּי לְהַכְנִס בְּאָרוּן, וְהַכֵּל כְּרָאוּי. בְּכַה רַבִּי אַבָּא וְאָמַר, אוֹי לְבַנֵּי הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יוֹדְעִים אוֹתָהּ בּוֹשָׁה! אוֹי לְאוֹתוֹ עֲנֹשׁ שֶׁל כָּל מִי שְׂרוּצָה לְהַכְנִס לְאָרוּן, כִּי לֹא צָרִיף לְהַכְנִס לְאָרוּן, פָּרֵט לְצַדִּיק שִׂידַע בְּנַפְשׁוֹ וְנוֹדַע בְּעַצְמוֹ שֶׁלֹּא חָטָא בְּאוֹתָהּ בְּרִית, אוֹת הַבְּרִית הַקְּדוּשָׁה, מַעְלוּמִיו, וְשָׁמַר אוֹתוֹ כְּרָאוּי. וְאִם לֹא, לֹא צָרִיף לְהַכְנִס לְאָרוּן וְלַפְגֵּם אֶת הָאָרוּן. הַסוּד שֶׁצָּרִיף לְהִתְחַבֵּר בְּאוֹת בְּרִית קְדֻשָׁה הוּא הַסוּד הַרָאוּי לוֹ, וְלֹא לְאַחֵר. שֶׁהָרִי אָרוּן אֵינוֹ מִתְחַבֵּר אֲלֵא בְּצַדִּיק שֶׁשׁוֹמֵר בְּרִית קְדֻשָׁה. וּמִי שֶׁפּוֹגֵם אֶת הַבְּרִית וְנִכְנַס בְּאָרוּן - אוֹי לוֹ שֶׁפָּגַם אוֹתוֹ בְּחַיָּיו, וְאוֹי לוֹ שֶׁפָּגַם אוֹתוֹ בְּמִיתָתוֹ. אוֹי לוֹ מְאוֹתוֹ עֲנֹשׁ. אוֹי לוֹ שֶׁפָּגַם הָאוֹת וְאָרוּן וְוִי לֵיה דְפָגַם אֶת וְאָרוּן

הברית הקדוש, אוי לו מאותה בוששה, שנוקמים ממנו נקמת עולמים - נקמה של העולם הזה, ונקמה של אותו פגם. וסוד זה כתוב, (תהלים קכה) כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים.

בשעה שדנים אותו באותו עולם, מסתכלים במעשיו. אם היה פוגם את סוד ברית הקדש שחתום בכשרו, ועכשו פוגם את הארון (הברית) שלו בזה - לזה אין חלק בצדיקים. מסתכלים בו ודנים אותו, ומוציאים אותו מכלל של אדם. כיון שהוציאו אותו מכלל של אדם, מוציאים אותו מכלל של כל האחרים שנועדו לחיי עולם, ונותנים אותו לאותו (ארון) צד שאינו נכלל בסוד של גוף האדם. כיון שנמסר לאותו צד - אוי לו שמכניסים אותו לגיהנם, ולא יוצא משם לעולמים. על זה כתוב, (ישעיה סו) ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים בי וגו'. אותם שנסארו מכלל של אדם.

והדברים הללו, כשלא עשה תשובה שלמה, תשובה שראויה לכסות על כל מעשיו. ועם כל זה, טוב לו שלא יפגם לארון, שהרי כל זמן שהגוף עומד, הנשמה נדונית ולא נכנסת למקומה, פרט לאותם חסידים עליונים קדושים שראויים לעלות עם גופם. אשרי חלקם בעולם הזה ובעולם הבא. משום שאין חטא קשה לפני הקדוש ברוך הוא כמו זה שמשקר ופוגם את אות ברית הקדש, וזה אינו רואה פגי שכינה, ועל חטא זה כתוב, (בראשית לח) ויהי ער בכור יהודה רע בעיני ה'. וכתוב, (תהלים ה) לא יגרף רע.

מה כתוב כאן? ויעש בצלאל את הארון. וכי למה לא עשו אותם

קיימא קדישא. ווי ליה להווא פסופא, דנקמין מניה נקמת עלמין, נוקמא דעלמא דא, ונוקמא דהווא פגימו. ורזא דא כתיב (תהלים קכה) כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים.

בשעתא דדינין ליה בהווא עלמא, מסתפלן בעובדוי, אי הוה פגים רזא דברית קדישא דחתים בכשריה, והשתא פגים ארונא (דברית) דיליה בהאי. האי לית ליה חולקא בצדיקיא. מסתפלן ביה, ודינין ליה, ומפקי ליה לבר מכללא דאדם. כיון דאפקי ליה מכללא דאדם, אפקי ליה מכללא דכלהו אחרנין, דאתעדו לחיי עלמא, ויהבי ליה להווא (ארון) סטרא דלא אתפליל ברזא דגופא דאדם. כיון דאתמסר להווא סטרא, ווי ליה, דאעלין ליה בגיהנם, ולא נפיק מניה לעלמין. על דא כתיב (ישעיה סו) ויצאו וראו בפגרי האנשים הפושעים בי וגו'. אינון דאשתארו מכללא דאדם.

והני מלי כד לא עבד תיובתא שלימתא. תיובתא דאיהי אתחזייה לחפזא על כל עובדוי. ועם כל דא טב ליה דלא יעול בארונא, דהא כל זמנא דגופא קיים, נשמתא אתדנת, ולא עאלת לאתרה. בר אינון חסידי עליונין קדישין, דאתחזון לסלקא בגופיהון, זכאה חולקיהון בעלמא דין ובעלמא דאתי.

בגין דלית חובא דקשיא קמיה קדשא בריך הוא, כהאי מאן דמשקר ופגים להאי את קיימא קדישא. ודא לא חמי אנפי שכינתא, על חובא דא כתיב (בראשית לח) ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יי'. וכתיב (תהלים ה) לא יגורף רע.

מה פתיב הכא, ויעש בצלאל את הארון. וכי אמאי לא עבדו אינון